

РЕШЕНИЕ

№ 7527

гр. София, 04.12.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 18 състав, в публично заседание на 22.11.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Златка Илиева

при участието на секретаря Илияна Янева, като разгледа дело номер **9857** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производство е по реда на чл. 145-178 Административно- процесуален кодекс /АПК/, вр.с чл. 40, ал. 1, т. 1 от Закон за чужденците в Република България /ЗЧРБ/.

Образувано е по жалба на А. А. /А. А./, гражданин на Ислямска Република П., [дата на раждане] чрез адв. А. Т. против Отказ за издаване на виза вид "D" (за дългосрочно пребиваване) от 26.09.2023 г. постановен от консулско длъжностно лице в Посолството на Република България в [населено място], Ислямска Република П., по заявление № ISB23000162V от 15.08.2023 г.

В жалбата се твърди, че просещният отказ е бланкетен и необоснован, издаден в противоречие с процесуалния закон. Счита, че жалбоподателят е доказал достоверно целта и условията на заявеното пребиваване и същият е преминал необходимата процедура за съгласуване, съгласно ЗЧРБ. Сочи несъответствие с целта на закона. Моли съда да отмени постановения отказ и да изпрати преписката за административния орган за ново произнасяне. Претендира разноски по делото.

Жалбоподателят, редовно призован, в о.с.з., чрез адв. Т. поддържа изложеното в жалбата. Сочи, че в случая е засегнато правото на лицето на личен живот- чл. 8 от Европейска конвенция за правата на човека- избор на лицето да постъпи на работа в чужда държава по законоустановен ред.

Ответникът- длъжностно лице в посолството в И., Ислямска Република П. при Министерство на външните работи, редовно призован, не изпраща представител. В писмени бележки до съда оспорва жалбата. Счита жалбата за недопустима, алтернативно неоснователна. Излага аргументи за законосъобразност на оспорения административен акт. Твърди, че жалбоподателят не е представил доказателства за получено разрешение за достъп до пазара на труда от Агенция по заетостта и Дирекция Миграция- МВР.

Съдът, след като обсъди доводите на страните и представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Съдържащите се в делото доказателства са приети без оспорване от страните. Жалбоподателят е подал заявление № ISB23000162V от 15.08.2023 г. за издаване на виза вид "D" (за дългосрочно пребиваване) в посолството на Република България в И., Ислямска Република П.. Приложил е Т. Договор, сключен между А. А. /А. А./ и работодателя „Роу Текс Ко“ ЕООД, ЕИК:[ЕИК], писмо с рег. № 536400-33311 от 14.06.2023 г. от Министерство на Вътрешните работи- Дирекция „Миграция“, с което работодателят се уведомява, че за лицето има предоставен достъп до пазара на труда на основание чл. 24и от ЗЧРБ за срок от 1 година, самолетен билет от И. до С., сключена здравна застраховка за 1 година на територията на Република България, свидетелство от районната полиция В Г. П., че лицето няма криминално досие. Съдът изиска и са представени допълнително становище, рег. № 536400-64766/06.11.2023г. на Дирекция „Миграция“ МВР, подписано от заместник- директора на Дирекция „Миграция“ и становище ,рег. № М-22922 от 05.11.2023г. на Държавна агенция „Национална сигурност“, подписано от зам. председателя на ДАНС, които са послужили на административния орган, постановил отказа, да приеме наличие на основанията, по смисъла на чл. 10, ал. 1, т. 17 от ЗЧРБ. На 26.09.2023 г.

Видно от представено по делото копие на Приложение № 7, към чл. 34, ал.1 Наредбата за условията и реда за издаване на визи и определяне на визов режим /НУРИВОВР/, е постановен отказ за издаване на поисканата виза, с цитиране на чл. 10, ал. 1, т. 17 от ЗЧРБ и с мотиви - „Не доказва достоверно целта и условията на заявеното пребиваване. Извършената проверка от службите за административен контрол на чужденците установи, че лицето няма разрешение за достъп до пазара на труда от Агенцията по заетостта и Дирекция Миграция- МВР и не е преминало необходимата съгласувателна процедура, съгласно ЗЧРБ. Основателни съмнения за миграционен риск“. Отказът е връчен на жалбоподателя на 26.09.2023 г. По делото са изслушани свидетелски показания на свидетеля Н. Б.- работодател на А. А. /А. А..

При така установеното от фактическа страна, съдът достигна до следните правни изводи:

Жалбата е от адресат на акта, засегнат неблагоприятно от същия и е подадена в законоустановения срок. Съгласно разпоредбата на чл. 10а, ал. 4 от ЗЧРБ отказите за издаване на визи по чл. 9а, ал. 2, т. 4 не подлежат на обжалване по съдебен ред, освен когато лицето претендира засягане на основни права и свободи по Европейската конвенция за правата на човека. В случая жалбоподателят се позовава на чл. 8 от

ЕКПЧ. За да е допустима жалбата достатъчно е жалбоподателят да "претендира" засягане на основни права (какъвто е настоящият случай), като дали те действително са засегнати е въпрос, свързан с основателността на жалбата. Във връзка с изложеното следва, че жалбата се явява процесуално допустима.

Разгледана по същество жалбата е основателна.

Условията и редът, при които чужденците могат да влизат, да пребивават и да напускат Република България са регламентирани в Закона за чужденците в Република България. Едно от изискванията за влизане в страната на чужденец, който не е гражданин на ЕС, е да притежава виза и това изискване е валидно за случая, по отношение на жалбоподателя. Видовете визи, посочени в чл. 9а ЗЧРБ се издават от дипломатическите и консулските представителства на Република България - чл. 9г. от ЗЧРБ и чл. 10, ал. 1 от НУРИВОВР. Специалните основания, при наличието на които, се отказва издаване на виза и влизане в страната на чужденец, са регламентирани с императивната разпоредба на чл. 10, ал. 1 от ЗЧРБ. Формата, под която се отказва издаване на виза, е определена с чл. 34, ал. 1 от Наредбата - „формуляр в два екземпляра по образец, съгласно приложение № 7, който се подписва от ръководителя на дипломатическото или консулското представителство или от упълномощено от него длъжностно лице“. Процесният отказ е обективиран именно във формуляр, по смисъла на чл. 34, ал. 1от НУРИВОВР, предвид което законоустановената форма е спазена.

Отказът, предмет на делото е издаден от компетентен орган, съгласно чл.34, ал.1 от НУРИВОВР. По делото е приложена Заповед № 95-00-254/03.10.2011 г. на Министъра на МВнР, както и Заповед № 7/25.04.2023 г. на ръководителя на посолството на Република България в Р., съгласно която издателят на оспорения отказ е упълномощен да подписва Приложение № 7 към чл. 34 от НУРИВОВР за уведомление и обосновка за отказ за издаване на виза.

Заявлението за издаване на виза вид "D" (за дългосрочно пребиваване) е прието от страна на консулско длъжностно лице в съответствие с процедурата, регламентирана в чл. 23 и сл.от Наредбата, регистрирано е. След приемане на заявлението за издаване на виза, консулско длъжностно лице е спазило визираната в чл. 30 от Наредбата процедура- искането за издаване на виза за дългосрочно пребиваване по чл. 15, ал. 1 от Закона за чужденците в Република България се изпраща чрез дирекция "К. отношения" в службите за административен контрол на чужденците в Република България, прието е заявлението, поискано е разрешение от Дирекция "К. отношения" въз основа на съвместно мотивирано становище на службите за административен контрол на чужденците в Република България и Държавна агенция "Национална сигурност". Съгласуването се извършва по ред и в срокове, определени в Инструкция на министъра на външните работи, министъра на вътрешните работи и председателя на Държавна агенция "Национална сигурност" и това е ИНСТРУКЦИЯ № КОВ-04-02-351 от 15.08.2013 г. за условията и реда за съгласуване на заявленията за издаване на визи. В чл. 1 от Инструкцията е очертан нейният предметен обхват - с нея се уреждат условията и редът за съгласуване на заявления за издаване на визи и конкретно в т. 4 от посочената норма- „съгласуване на приети заявления за издаване

на визи за дългосрочно пребиваване (вид "Д") по чл. 15, ал. 1 от Закона за чужденците в Република България“. В чл. 2 от Инструкцията е посочено, че дейностите по чл. 1 имат за цел регулиране на миграционните процеси, противодействие на незаконната миграция в Република България и защита на националната сигурност и интересите на страната. В Глава втора са уредени компетентните органи, осъществяващи съгласувателната процедура. Министерството на външните работи чрез дирекция "К. отношения" (Д.) съгласува заявленията за издаване на визи по чл. 1, т. 1, 2 и 4 с Държавна агенция "Национална сигурност" (ДАНС), а по т. 4 - и с Дирекция "Миграция" на Министерството на вътрешните работи (ДМ - МВР). Дирекция "Миграция" - МВР, съгласува с ДАНС изпратените заявления за издаване на визи по чл. 1, т. 4 и предоставя на Д. в МВНР съвместно становище. Съгласно чл. 16 от Инструкцията, регистрираните в консулските служби на Република България заявления за издаване на визи по чл. 1, т. 4 се изпращат чрез Национална визова информационна система в Д.. Дирекция "К. отношения" в срок до три работни дни след получаване на заявленията за издаване на визи ги изпраща на ДМ - МВР, за съгласуване. Дирекция "Миграция" - МВР, в срок три работни дни изпраща до звената "Миграция" при ОДМВР/СДВР постъпилите заявления за издаване на визи по чл. 1, т. 4 или от своя страна извършва необходимите проверки с оглед миграционния контрол, като писмено уведомява ДАНС с цел изготвяне на съвместно становище. Звената "Миграция" при ОДМВР/СДВР от своя страна предоставят постъпилите заявления за издаване на визи по чл. 1, т. 4 на териториалните дирекции на ДАНС в срок до два работни дни. Дирекция "Миграция" - МВР, в срок до тридесет работни дни след постъпването на заявленията за издаване на визи по чл. 1, т. 4 и след съгласуване с ДАНС предоставя съвместното становище на Д., а в случаите по чл. 30, ал. 4 от Наредбата, ДМ - МВР, предоставя съвместното становище на Д. не по-късно от един работен ден преди изтичане на срока за вземане на решение по заявлението за издаване на виза за дългосрочно пребиваване. Съгласно чл. 20 от Инструкцията, консулските длъжностни лица издават или отказват издаване на виза за дългосрочно пребиваване след разрешение от Д. въз основа на съвместното становище на ДМ - МВР, и ДАНС. Граматическото тълкуване на разпоредбите относно съгласувателната процедура между МВНР, дирекция "Миграция" - МВР и ДАНС, указват на предоставяне на становище от страна на дирекция "Миграция" и ДАНС. Същевременно обаче разпоредбата на чл. 19, ал. 3 от Инструкцията гласи, че „в случаите по чл. 30, ал. 4 от Наредбата за условията и реда за издаване на визи и определяне на визовия режим, когато заявлението за виза е подадено на основание чл. 24и, 24к, 33к и 33п от Закона за чужденците в Република България, решението за издаване на виза се взема в срок от 20 календарни дни след съгласуване само с ДАНС.“

От изложеното следва, че в хода на процедурата по издаване на виза в хипотезата на Разрешение за продължително пребиваване и работа тип "Единно разрешение за пребиваване и работа" по чл. 24и от Наредбата се изискват две различни становища от ДАНС с различно съдържание. Първото следва да се представи заедно с издаденото разрешение за достъп до пазара на труда от Агенция по заетостта и е предпоставка за започване на процедурата по подаване на заявление за издаване на виза вид "D" (за дългосрочно пребиваване. В случая, видно от представеното писмо с рег. № 536400-33311 от 14.06.2023 г. от Министерство на Вътрешните работи- Дирекция

„Миграция“, с което се уведомява, че за лицето има предоставен достъп до пазара на труда на основание чл. 24и от ЗЧРБ за срок от 1 година, очевидно е дадено позитивно становище от ДАНС, съответно е изпратено писмо от Дирекция "Миграция" до работодателя с указания за подаване на заявление за издаване на виза. От изложеното следва, че специалната съгласувателната процедура е изпълнена и административният орган незаконосъобразно е издал процесния отказ за издаване на виза, аргументирайки се, че от заявителя не е спазен законоустановения ред. Единственият, представен с административната преписка документ, изхождащ от ДАНС, е справка по отношение на изразено отрицателно становище в Националната визова информационна система за издаване на горепосочената виза на основание чл. 10, ал. 1, т. 17 от ЗЧРБ. Същото е част от същинското производство по издаване на виза и се основава на твърдяна липса на изискуемите по закон документи- разрешение за предоставен достъп до пазара на труда от Дирекция „Миграция“ към МВР. Както беше изложено по- горе такова разрешение от Дирекция „Миграция“ към МВР е дадено, видно от писмо с рег. № 536400-33311 от 14.06.2023 г., съответно отрицателното становище на ДАНС е незаконосъобразно и не почива на реални доводи.

На следващо място, при издаване на оспорения отказ, е налице и нарушение на материалноправните норми. Императивната разпоредба на чл. 10, ал. 1, т. 17 ЗЧРБ въвежда като изискване да се докаже целта на пътуване от страна на лицето, което кандидатства за виза. Това доказване трябва да е достоверно. В тази връзка следва да се съобрази обстоятелството, че в административното производство задължение на лицето, подало заявлението за издаване на виза, е да докаже каква е целта и какви са условията на планирания престой, като съответно на това задължение е и правото на компетентния да се произнесе по искането за издаване на виза административен орган, да изиска от съответното лице да представи доказателства, обосноваващи тези обстоятелства. В настоящия случай, от страна на административния орган не са били предявени изисквания пред заявителя за убедителност на доказване целта на пътуването. В случая той е следвало да установи достоверно ли е доказана целта на пътуването и условията на престоя и ако липсва това доказване - едва тогава да приложи диспозицията на правната норма, като откаже да издаде виза вид „Д“. / в ТОЗИ СМ. Р. № 4961/ 21.07.23г. по адм. д. № 4884/2023г. на АССГ/.

Независимо от изложеното, в допълнение съдът намира, че приетите по делото доказателства сочат ясно на целта и условията на планирания престой на жалбоподателя. В тази насока са и свидетелските показания, които съдът кредитира като безпристрастно дадени. Безспорно се установи, че лицето е получило единно разрешение за пребиваване и работа, с предоставен едногодишен достъп до пазара на труда и сключен трудов договор с дружеството „Роу Текс Ко“ ЕООД, ЕИК:[ЕИК], което съответства на посоченото от А. А. /А. А./ в заявлението за издаване на виза, вид „Д“. С оглед на това, налага се извод, че административният орган не е приложил правилно правната норма.

По изложените съображения, издаденият отказ се определя като незаконосъобразен. Предвид обстоятелството, че естеството на акта не позволява решаването на въпроса по същество, преписката следва да се изпрати на съответния компетентен

административен орган със задължителни указания по тълкуването и прилагането на закона. Административният орган следва да обсъди писмените доказателства, които очертават условията на престой на жалбоподателя в България, и да прецени отговарят ли на законовите изисквания. Също така следва да анализира документите доказващи целта на пътуването, както и представените по делото писмени доказателствата във връзка с наведените твърдения, че поради влошено здравословно състояние жалбоподателката е била възпрепятствана да напусне територията на Република България в законоустановен срок при предходното си пребиваване на територията на страната. Произнасянето по заявлението за издаване на виза следва да е занапред.

При този изхода на спора и като взе предвид своевременно направеното и доказано от жалбоподателя искане за присъждане на разноски, такива следва да се присъдят в размер на 790 /седемстотин и деветдесет/ лева, от които 10 лева държавна такса и 780 лева адвокатски хонорар. .

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, съдът,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на А. А. /А. А./, гражданин на Ислямска Република П., [дата на раждане] Отказ за издаване на виза вид "D" (за дългосрочно пребиваване) от 26.09.2023 г. постановен от консулско длъжностно лице в Посолството на Република България в [населено място], Ислямска Република П., по заявление № ISB23000162V от 15.08.2023 г.

ИЗПРАЩА преписката на Консулска служба в Посолството на Република България в [населено място], Ислямска Република П., чрез дирекция "К. отношения" в Министерството на външните работи за издаването в 30- дневен срок на законосъобразен административен акт, при изпълнение на задължителните указания по тълкуването и прилагането на закона.

ОСЪЖДА Министерството на външните работи да заплати на А. А. /А. А./, гражданин на Ислямска Република П., [дата на раждане] , деловодни разноски в размер на лева 790 /седемстотин и деветдесет/ лева.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховен административен съд, в 14-дневен срок от съобщението до страните.

СЪДИЯ: